

za politiko veliko bolj zanimajo, kakor za svoj posel in ki se potlej čudi, da vera peša. Posebno znan in v politiki ajan je g. Jurhar, ki je svoj čas pokazal, kako daleč sega njegova krščanska ljubezen, da so ga celo morali zaradi njegove klerikalne prenapetosti in radi surovega sovraštva do vsega, kar je napredno, odstraniti kot katehet iz nemške šole. Toda ta kazoma ni tako budo zadela, kakor ukaz svojega šefa, ki mu je prepovedan na večerih Marijinim devicam rožni venec naprej moliti. Pa kaj ne znajde vse prebrisana glavica! Gosp. vikarček ni nikoli v zadregi, ako se gre za politično gonjo. V zadnjem času mu leži posebno hudo v želodcu „Štajerc“, list, ki je radi svoje nesebične odkritostnosti in radi neutrudnega delovanja za napredek kmetskega stanu pri našem ljudstvu zelo priljubljen in spoštovan. Ne ve se prav, zakaj se naš vikarček tako budo nad „Štajercem“ togoti? Ali so mu nauki v „Štajercu“ neveseli? Ali ga pa jezi to, da ga na shodu v Konjicah niso položili čez koleno? Naj si že bode vzrok kateri koli, to ne budem dalje preiskovali. Dokazano pa je, da je prisegel „Štajercu“ hudo maščevanje. Ker pa ta gospod v črni suknji pri naših naprednih možakih prav nič ne opravi, sklenil je, porabiti za svoje črne nakane mladino njemu priljubljenega nežnega spola. Vsako nedeljo po popoldanskih večernicah zbirajo se v kapeljici sveta neizkušene mladenke in vsako nedeljo ima druga naloga, predavati o kakem predmetu. Zakaj neki je ustanovil naš vikarček tole društvo? Odgovor ni težek. Predavanja mo služijo, da skuša vleči po blatu napredno mišljeno našega „Štajerca“ in se poslužuje pri tem „krščanskem“ delovanju nežnega jezika. Pri teh shodih premotavajo device in vikarček, kako bi se „Štajercu“ najložje prizadel smrtni udarec in ako bi šlo po Jurharjevi slabosti, moral bi naš „Štajerc“ biti že dolgo tam, kjer muh ni. Pa hvala Bogu, Jurharček je le še malo prepozno vstal. „Štajerc“ blagodejni nauki so pri našem ljudstvu pognali že močne korenine in pokažejo te že tudi sadovi. Končno se samo še vprašamo, ali je gosp. arhidiakon početje tega političnega petelinčka znano in če ne, se v smislu vere pričakuje, da gospod arhidiakon gospoda kaplana poduči, kako se študirajo pridige, da ne bode v bodoče razpriznice jecjal in da naj gleda nato, da se mladina ne pokvari, ampak poduči.

Turnau. (Zgornje Štajersko). Tukaj so dne 21. t. m. orožniki enega prav vročekrvnega lesnega trgovca Moritza Rosenberg arretirani in sodniji oddali, kjer se je baje proti § 129 I. b., z večemi fanti pregrešil. Naj si toraj ta prav priljubljeni ptiček en malo kri med zidovjem ohladil, in kašo piha. Dober tek!

Klerikalci in resnica.

Torej smo zdaj mi naprednjaki — „veleizdajalci“. To najnovejšo bedarijo je izumila mariborska „Straža“. Sicer je znano, da iz pisanj možgan jokavega Kemperla kaj pametnega ne more priti. Odkar so tega plačanega pisača napredni kmetje iz raznih shodov vrgli, sploh ne vše, kaj piše. Njegovi članki postajajo celo za klerikalne bralce preneurni... Tako je začela „Straža“ zdaj nas „Štajercijance“ za

„veleizdajalce“ proglašati. Enkrat hočemo to otroško bedarijo vendar primerno presvetiti. „Straža“ piše, da hočeo „vse nemci“ potom lutrostva pregnati katoliške Habsburžane in na njih mesto postaviti protestantske Hohenzollorce. Ta nebovpoča oslaria se tiska zdaj v letu 1911 v javnem listu. Pri „Straži“ pač ne vedo, da so Habsburžani in Hohenzollerji v največjem prijateljstvu, da se ljubita Viljem II. in Franc Jožef I. kakor dva brata, da je Avstrija z Nemčijo v trdn zvezi, da je Nemčija s svojo vojaško silo prestrašila Srbe in preprečila vojsko itd. Sicer mora „Straža“ vse to vedeti, kajti njen urednik je sicer pijan, ali pol jurista je pa le in nekaj let je hlače vendar po šolskih klopih trgal. Zato je logično, da se je „Straža“ nalaščala, kakor je to že njena pravica. Gotovo je namreč, da so ravno Nemci danes najtrdnejši steber habsburške monarhije... Sploh pa bi radi vedeli, kaj nas „Štajercijance“ vseňstvo brig? „Štajerc“ nima prostora, da bi se za „pangermanijo“ potegoval, kakor se ne poteguje za „panslavijo“. Mi za take stvari nimamo časa in naš list ima druge naloge. Tega seveda „Straža“ ne bode nikdar razumela, ker je prezlobna in preneurna!

S takim največjim bedakom namenjenimi lažmi pa ne bode „Straža“ prikrla dejstva, da je slovensko-prvaška stranka v veleizdajalsko strujo zašla! Operovano smo to že dokazali in ni nam treba tega ponavljati. Kdo je začasa vojne nevarnosti vpil: živo Srb? Slovenski pravaki! Kdo je pisal, da je cesarska zastava sramotno znamenje za Slovence? Slovensko-prvaški list! Kdo je v Ljubljani cesarsko zastavo zažgal? Kdo je cesarski spomenik umazal? Kdo je sliko cesarja iz izložbe vrgel in jo s sliko srbskega Jurčka nadomestil? Slovenski pravaki! Kdo je na cesarjevo 60 letnico „živio“ Hribarju vpil, katerega cesar ni hotel več za župana potrditi? Slovenski pravaki! Kdo je zadnjič srbskemu kralju „živio“ vpil? Kdo je vlogo prisilil, da je veteransko društvo razpustila? Slovenski pravaki! Kdo je na avstrijske vojake pljuval? Kdo je med slovenskimi vojaki protivavstrijsko politiko širil? Slovenski pravaki!... Slovenski klerikalci naj se nikar ne izgovarjajo, da so bili to „narodnjaki“. Ob praznovanju 60 letnice cesarja so celo politični duhovniki našega vladarja sramotili in črno-rumeni zastavo trgali. Ali hoče „Straža“, da odkritejo govorimo?... Kdo hoče avstrijske kronovine raztrgati in razkositi? Slovenski klerikalci, ki se hočo z balkanskimi narodi v triatlističnem kraljestvu združiti! Mislimo, da je to dovolj dokazov, kje ima „Straža“ veleizdajalce iskat. Sicer se pa še danes nahajajo med slovensko-klerikalnimi poslanci možje, ki so bili zarađeni veleizdaje v večmesečnem preiskovalnem zaporu. Kako nam „Straža“ to raztolmači? In še zadnjo soboto je objavil glavni list slovenskih klerikalcev, ljubljanski „Slovenec“, na uvodnem mestu članek, ki je naperjen proti naši ustavi, torej proti Avstriji kot taki, ki je torej veleizdajalskega značaja...

Vse to bevskanje klerikalnih lažnih listov

Oj te babe!

Kakor znano, nosijo babe že mnogočrat hlače. Doslej se pa tega še ni na zunaj videlo. Ali zdaj hočo tudi to doseči. V Parizu so nekatere prenapete babnice iznašle novo modo, ki presega vse, kar smo doslej doživel. Pričele so namreč, kakor kaže to naša slika, hlače nositi. Tudi v drugih mestih so se že pojavile take s hlačami našemljene ženske. Ali ljudstvo jih je povsod zasmehovalo. Še čikati, šnops piti in proklanjati naj si navadijo, — da bo vse skupaj...

Die neueste Pariser Modelvorheit der Hose-Rock.

ima vendar le en namen: zakriti je sod stranski polom v prvaških pomaga! Jilinic! „Štajerc“ je tem propalim ter — s zumarjem“ in bankerotnim „posojilničasti poroči postal neprijeten, ker razkrinkuje liku naziv obzirno denarni polom v prvaško pat zavodih. To boli te pristaše Kays Sloga“ Weissow in Hočevarjev in Hudnikov. Bodiharta da slovenski kmetje v pamano vesne previdnosti svoj denar iz sitne medve slovenskih posojilnic jemljajo art še zato krijo, da smo „Štajercijanci“ proti brezverci in veleizdajalcu... Na te imudi te seveda jim nikdo sedel ne bode! Z laha nikar obrekovanji se pravki iz gospodarskega picah na bodo rešili. To je gotovo! Naj raje zločinske načelnike in blagajnike in revir vragu poženejo! Bo bolj pametno! „Straža“ ednaki listi se tudi v splošnem v zavode zaganjajo. Pa ni vredno odgovora. Navedo si večidel pod oblastvenim rezervnega pravške posojilnicilice pa nadzor zavodih je vsaka iz guba na nosten izključena, ker jamči za vse. Pret ali okraj poleg velikega rezervnega skladnega kaj bi o tem govoril. Ljudstvo imajo na sber nos in vše, kje je varnost. Zato Vosch denar iz polomljeneh slovenskih posojilnicilice panju nosi v nemške zavode. In klerikalcem boleč od uho povedano, da znaša ta denar že osti živjonekron!

Toliko smo hoteli danes prvaškim bepa prenikom na uho povedati. Doslej smo ingodovini gotove obzire. Ali pozabilijih bodikem je In dosledno budem odkrivali vse rane pravisan. a desnicurne, čevovali, leni idej ejanju apredka on je Šo dpr na i njegov ali. Kak tot gosp podnja metje s rvaških o ga po ovrašta kupno last ten užitja go robu st slovo jubezni tajerske pozal ja in v Spavaj s

Veste

moja navada ni, da bi nekaj okrog govorila kar sem samo slišala!

Pri pralnem ekstraktu „Ženska hvala“

sem se pa sama prepričala,

daje najboljši in najzanesljivejši pralni pršektor, da popolnoma nadomestira vsako bělenje perila. S pralnim ekstraktom „Ženska hvala“ namoceno perilo, pere se v polovico krajšem času, brez truda in popolnoma čisto.

Novice.

Kmetje! Pozor! Agenti prvaških je izpregnici hujskajo ljudi v bojkot. Naj se nam slučaj takega hujskanja takoj naznalkovalno. Kmetje! Nikar se ne razgovarjajte s pravške posojilničarji o denarnih zavodih. Kajti tipade to kaj, da bi vas vjeli pri kakšni nepravilnosti pa besedi in vas potem sodniji naznani. — listi vetratorj!

* * *

Požreti, živega požreti hočo slovenski protivnik. Ak vaki zdaj našega urednika Linhartse je potrebnega hočojo na žlici vode pogoljnega zidati v bogi revčki, ali res ne razumete, kaže to s takim divjanjem proti eni sami osebi snehvale? Ali res mislite, da se kdo vaših otročjih glažniva vaših lopovskih lažj in vaših jezuitov pisištejo vijanji boji?... Kar roheno in divje večje Linhartu, češ da je ta kriv, da ljudstvo v s strani psujejo Linharta, kakor je to že pokojni ljanskem kulturnem središču pod zaščito rodnjaštvo zatelebanih porotnikov navada, mu pošljajo „popravke“. Nadalje ga razproklanjajo in v spovednicah obrekajo mu želijo bolezni in smrt in natiskajo čansko željo celo v svoje liste. Končno